

saaledes for saa vidt kun tilbage til, hvad der lige til 1908 har været begge Tings Standpunkt«, og det tilføjes — og udvikles nærmere —, at denne Tilbagevenden til tidligere indtagne Standpunkter utvivlsomt betegner »et betydeligt Fremskridt mod det dobbelte Maal, som i Strafferetsplejens Ordning maa være det ledende, paa den ene Side en retfærdig Behandling af en Sigtet, men endnu ikke domfældt, paa den anden Side Samfundets Krav paa Retssikkerhed« . . . »Det er da kun i Overensstemmelse med Landstingets Opfattelse ved Vedtagelse af Lovene af 1908 og 1909, naar det nu foretrækker det foreliggende Forslag, for saa vidt angaar Ordningen af Strafferetsplejen, for Loven af 26. Marts 1909. Dertil kommer, at der i Løbet af de Aar, i hvilke denne Lov kun har haft en Skintilværelse, har gjort sig en stærk Misstemning gældende hos Dømmere lige overfor den Stilling, Loven tillægger dem i Straffesager, at være samtidig Anklager og Dommer. Et kraftigt Udtryk har denne Misstemning givet sig i den Henvendelse, som Udvalget har modtaget fra *Formændene i Rigets kollegiale Retter*: Højesteret, Overretterne i København og Viborg, Kriminal- og Politiretten samt Sø- og Handelsretten i København. Næst at udtale, at der efter Retternes Formening trænges til en grundig og hurtig Reform af vor Retspleje, erklærer Formændene for disse Retter — hvad der i denne Forbindelse har særlig Betydning —, »at det Rigsdagen for Tiden forelagte Forslag til en Reform utvivlsomt fortjener Fortrinet fremfor den ved Loven af 26. Marts 1908 truffne Ordning saavel ved dets Bestemmelser om Adskillelsen af Domsmagten fra Administrationen som ved dets Bestemmelser om Indførelsen af en fast Anklagemagt.« I Overensstemmelse hermed har endvidere *Bestyrelsen for Underretsdommerforeningen* i Skrivelse af 23. Maj 1914 udtalt, »at det Rigsdagen forelagte og af Folketinget vedtagne Forslag til Retsreform med dets Indførelse af Anklageprincippet i den kriminelle Retspleje og dets gennemførte Adskillelse af den administrative og dømmende Myndighed maa anses for et væsentligt og meget betydeligt Fremskridt fra den tidligere vedtagne Lov om Rettens Pleje af 1909, og man maa i høj Grad anbefale, at Sagen søges gennemført i indeværende Rigsdagssamling.« — Endnu kan anføres, at ligeledes Med-